

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ
ТА СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ

СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА

МАТЕРІАЛИ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ВИКЛАДАЧІВ,
АСПІРАНТІВ, СПІВРОБІТНИКІВ ТА СТУДЕНТІВ

(Суми, 23-24 квітня 2015 року)

ресторанні блюда і расписанні меню на місяці вперед). І все тільки для того, чтобы потім себе пожалеть.

Часто слабьє, окруженньє комплексами люди собирають вокруг себя "группу поддержки" - таких же неудачников, как они сами. Им не нужна поддержка сильного человека. Их вдохновляет и дает силы то, что вокруг них есть такие же или еще более слабьє. Они приобретают опыт на этой "группе поддержки" и потом пытаются "руководить" чуть ли ни всем миром. Пытаются исправлять других и подстраивать под себя. Доходит до абсурда: исправление в устных подсчетах других людей до десятых или же незначительных грамматических ошибок в обыденной речи. Сильные же в этом всем не нуждаются. Они самодостаточны, всегда имеют собственное суждение о вещах, но далеко не всегда его говорят. Их уважают такие же сильные люди, а слабьє завидуют этой силе. У них много знакомых и мало друзей. Слабьє же часто не могут отличить хорошего знакомого от друга. Они запутывают себя в прочный круг неудач и обязательств, обслуживая свои комплексы, вместо того чтобы понемногу от них избавляться.

ТРІВОГА ЯК ПСИХОЛОГІЧНИЙ ФЕНОМЕН

Т. В. Іванова, І. Зимогляд, студ.гр. Ю-24

На сьогоднішньому етапі вивчення психології як соціогуманітарної дисципліни, ми можемо вбачати її практичне значення в різних професіях та ситуаціях. Зокрема, вивчення різноманітних процесів та станів людини допомагає визначити мотиви її діяльності, що послугують розгадкою для розкриття кримінальної справи. Інакше кажучи, психологія особистості допоможе «зчитувати» людину, орієнтуючись на вербальні і невербальні показники її поведінки. У цьому контексті слід розглянути не лише певні статичні показники, але й стани, в яких людина може перебувати.

З фізичної точки зору, стан занепокоєння – це стан організму, що характеризується відчуттям внутрішнього дискомфорту. Більш легким проявом такого стану є хвилювання, а більш важким – тривога. Симптом занепокоєння разом з тривожністю і хвилюванням є реакцією нервової системи на певні життєві ситуації, як правило,

стресового характеру. Крім того, дані прояви часто супроводжують різні захворювання нервової системи.

У психологічній науці вперше виділив і описав стан занепокоєння, тривоги З. Фрейд. Він охарактеризував даний стан як емоційний, що включає в себе переживання очікування і невизначеності, відчуття безпорадності. Найчастіше термін «занепокоєння» використовується для опису неприємного по своєму забарвленню психічного стану, який характеризується суб'єктивними відчуттями напруги, занепокоєння, похмурих передчуттів, а з фізіологічної сторони супроводжується активізацією автономної нервової системи. Даний стан виникає тоді, коли індивід сприймає певні подразники або ситуацію як такі, що несуть у собі актуально і потенційно елементи загрози, небезпеки, шкоди. Пропонуємо розглянути це на конкретних прикладах.

Намагаємося уявити ситуацію, де злочинця викликають на допит. Намагаючись дійти до істини, слуга закону задає людині, можливо, дещо компрометуючі запитання і вислуховує відповіді. Але потрібно вдивлятися не лише у зміст цих відповідей, а й спостерігати за реакцією людини. Якщо вона не проти давати правильні свідчення, відповідати на усі поставленні запитання, поводить себе досить адекватно і ніякі невербальні чинники не свідчать про її брехню, то, очевидно, вона говорить правду. Проте, якщо ряд фізичних факторів починає працювати проти допитуваної людини, то той, хто ставить питання, повинен звернути на це увагу. Перш за все, в людині пробуджується страх того, що правда рано чи пізно буде розкрита. Допитуваний прокручує в своїх думках декілька сценаріїв розвитку подій в позитивне та негативне русло. Звичайно, страх окутує людину повністю і вона починає думати про несприятливий для неї хід справ. На внутрішній стан її занепокоєння починають вказувати явні фізичні показники: заїкання при відповідях на запитання, дрижання рук, надмірна пітливість, що виступає на скронях та лобі. Той, хто ставить запитання, повинен ставити ще більш компрометуючі запитання, які б взагалі вивели людину з себе, тобто щоб стан занепокоєння став шляхом до правди. Неодмінно слабка людина, рано чи пізно обов'язково дасть правильні свідчення, не витримавши фізіологічно неприємного стану занепокоєння.

Коли люди занепокоєні, вони зазвичай заганяють себе в негативне замкнене коло. Вони розмовляють зі своїм внутрішнім я, що призводить до поганих відчуттів, які викликають ще більш

негативний внутрішній діалог, і ще більш погані відчуття, і знову по колу. Інші бачать внутрішні картини, які викликають негативні відчуття, і потім ще більш неприємні картини, і так далі.

Отже, взявши за приклад таку ситуацію, можемо помітити, що стан занепокоєння полягає в тому, що тисне на болючі, слабкі місця людини, програмуючи її, таким чином, на подальшу невдачу. Проте, знаючи різновиди психологічних станів, їх видимі ознаки, чимало професіоналів, можуть розшифрувати поведінку людини, яка дала б ключ до розкриття питань, що є надзвичайно важливими.

ЗАНЕПОКОЄННЯ – ПСИХОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ

Іванова Т. В., Кіяшко Ю. М., *студ.гр. Ю-24*

На сьогоднішній день одним з важливих питань в галузі психології, як на мій погляд, є питання виникнення процесу занепокоєння людини, як його негативного впливу на емоційний стан, що в подальшому може призвести до поганих наслідків в плані фізичного здоров'я.

Даному стану людської психіки та питанням його вирішення свої роботи присвятили багато аналітиків та психологів, одним із найбільш яскравих прикладів можна навести підручник, з яким я мав можливість ознайомитися, написаний відомим американським психологом, викладачем та письменником Дейлом Карнегі «Як перестати турбуватися і почати жити» [1], де автор, на основі розповідей відомих діячів того часу у сфері науки, культури, мистецтва, наводить ряд рекомендацій, щодо того як впоратися зі станом занепокоєння.

Щодо самого поняття, то Лен Макміллан у роботі «Світ наших емоцій» надає таке визначення поняттю занепокоєння. Занепокоєння - це гріх, хвороба, яку ми придбали разом із гріхами наших прабатьків. Занепокоєння - частина нашої гріховної спадщини. Воно спотворює, калічить, морщить наші особи, змушує супити брови, приводить до того, що в нас під очима з'являються мішки. Занепокоєння опановує нашими думками, і ми втрачаємо здатності думати більш конструктивно. По суті справи, воно скорочує наше життя. Занепокоєння - сама непродуктивна форма життєдіяльності. Завдяки ньому життєві обставини здобувають над нами абсолютну владу. Ми стаємо рабами даного моменту, рабами минулого й навіть